

med de Penge, som vi nu efter Forslaget komme af med, ville benytte Lejligheden til at skaffe os Fordele paa andre Omraader, til at skaffe os noget igen paa den af os saa inderlig hadede Formue- og Lejlighedsskat.

J. Hage: Det er en fuldstændig Misforstaaelse, at denne Skat er en saa inderlig hadet Skat. Paa ingen Maade! Vi erkende allesammen, at den har haft sin naturlige historiske Oprindelse, og at man rimeligvis ikke kan komme bort fra den, og derfor gør man heller ikke Fordring paa at komme bort fra den, men man vil regulere den saaledes, at virkelig Vilkaarlighed kan blive undgaet. Det ærede Medlem er aldeles uberettiget til at stille denne Sag op som et Klassespørgsmaal. Nej, det er i alles Interesse, baade for mindre og større, at der fastsættes Regler, saa enhver kan vide, hvorefter Sogneraadet ansætter ham.

Ordføreren (Alberti): Det ærede Medlem har hverken ved denne Lejlighed eller tidligere oplyst, hvori de Vilkaarligheder bestaa, som han stadig paastaar, at Formue- og Lejlighedsskatten giver Anledning til.

Scavenius: Hvad Formue- og Lejlighedsskatten og dens Bringen i Forbindelse med dette Lovforslag angaar, skal jeg ganske henholde mig til, hvad jeg før sagde, samt til, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage) udtalte. Naar den ærede Ordfører nu i sidste Øjeblik vil begynde paa at forlange af os, at vi skulle komme med Eksempler paa, at Formue- og Lejlighedsskatten meget ofte anvendes mindre heldigt, er det virkelig for meget forlangt. Vi behøve kun at henpege derpaa, at den efter sin Natur, hvor der ingen Skattevedtægter findes, nødvendigvis maa paalignes efter et rent og bart Skøn. Jeg siger ikke, at dette Skøn skulde være bevidst uretfærdigt, men at det ikke altid kan antages at være retfærdigt. For at undgaa Uretfærdighed er det, at man fra anden Side har forlangt nogenlunde faste Regler for Paaligning af Formue- og Lejlighedsskatten, og ærlig talt, jeg haaber, at man vil fastholde denne Fordring. Dernæst har jeg en anden Bemærkning at gøre. Den ærede Ordfører udtalte over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen), at han skulde ikke lægge saa megen Vægt paa, hvad der var udtalt af en

Købstadforening, thi der var til det andet Udvalg kommen en anden Skrivelse fra ca. 150 Foreninger midt omkring i Købstæderne, som gik i ganske anden Retning. Men jeg vil dog tillade mig at sige, at jeg paa ingen Maade kan anerkende, at den ærede Ordfører har Ret i, at dette Andragende gaar i ganske modsat Retning. Jeg har den Grund til at tage mig deraf, at det er mig, der har indbragt Andragendet her i Tinget, og hvad er det saa, dette Andragende gaar ud paa? Ganske kort følgende: Undertegnede Bestyrelse osv. tillader sig herved ærbødigst at henvende sig til det høje Folketing med Andragende om, at Folketinget ved Behandlingen af det af Regeringen forelagte Forslag om Afgift af Næringsvirksomhed i visse Tilfælde vil have for Øje, at Retfærdighed fordrer, at næringsdrivende, der tage Bolig uden for den Kommune, hvori de drive Næring, samt Aktieselskaber osv. ogsaa komme til at betale kommunal Skat i saa fuldstændig Lighed med Kommunens andre skattepligtige Beboere som muligt, og at denne Retfærdighedens Fordring bør ske Fyldest uden at afvente Gennemførelsen af den forventede større Skattereform, der let vil kunne trække i Langdrag. Heraf følger dog ikke andet, end at alle disse Købstadforeninger ønske snarest mulig at faa denne Retfærdighedsfordring gennemført for deres Vedkommende, saaledes at Kommunerne kunne komme til at paaligne Skat ogsaa over for Aktieselskaber og dem, som bo uden for Kommunen. Men det er selvfølgelig disse Foreninger ligegyldigt, om de opnaa dette paa den ene eller den anden Lov. Da de ikke vente, at vi skulle blive saa overordentlig hurtigt enige om Skattereformloven, have de kun udtalt det Haab, at man maaske kan blive hurtigere enige om en særlig Lov angaaende denne Reform. Men skulde Forholdene stille sig saaledes, at man hurtigere kunde blive enige om en Skattereformlov fremfor om en ny Næringslov, følger det vel af sig selv, at de med Kyshaand ville tage mod den Hjælp, der kan ydes dem ad den Vej, hvor de hurtigst kunne faa den. Paa hvilken Lov, det kommer til at staa, er ganske sikkert disse Foreninger aldeles ligegyldigt.

J. Hage: Jeg vil ligesom den sidste ærede Taler blot bede det ærede Medlem fra Køge (Alberti) bemærke, at en Skat, der i sit Princip hviler paa en Vilkaarlighed, og som ikke har Spor af Regler for selve Skattens Paaligning eller Opkrævning, er i sig selv vilkaarlig. Man